

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa J. Z. C.
przeciwko [...] Szpitalowi [...] w B.
o zapłatę i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1 800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego**
- 3) przyznaje radcy prawnemu A. T. od Skarbu Państwa Sądowi
Apelacyjnego w [...] kwotę 1 800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych
powiększoną o podatek VAT z tytułu udzielenia powodowi
nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda J. Z. C. od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 23 października 2012 r., którym częściowo zostało umorzone postępowanie, a co do istoty oddalone powództwo przeciwko pozwanemu [...] Szpitalowi [...] w B. o zapłatę odszkodowania i rentę. Oddalenie powództwa nastąpiło ze względu na niedopatrzenie się spełnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej pozwanego.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 415 w związku z art. 430 i art. 355 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego; art. 444 i art. 445 § 1 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że powodowi nie należy się zadośćuczynienie za doznaną krzywdę; art. 361 § 1 k.c. przez przyjęcie braku związku przyczynowego między zdarzeniem a szkodą, mimo przedwczesności takiego wniosku. Naruszenie przepisów postępowania dotyczy art. 328 § 2, art. 378 § 1, art. 217, 227, 278 i 286 w związku z art. 391 § 1 i art. 381 k.p.c. poprzez pominięcie faktów i dowodów oraz nieuwzględnienie wniosków dowodowych, a także art. 232 zdanie drugie k.p.c. w związku z art. 278, art. 286, art. 289, 391 § 1 i art. 382 k.p.c. poprzez zaniechanie dopuszczenia dowodu z urzędu. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z orzeczeniem o kosztach postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o jej nieprzyjmowanie do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Należy zrozumieć subiektywne poczucie krzywdy po stronie skarżącego powoda, jednakże nie umożliwia to przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż nie są spełnione warunki prawne, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania pełnomocnik skarżącego powołuje się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Oczywistość tę wywodzi z wydania zaskarżonego wyroku bez zrealizowania funkcji

rozpoznawczych i kontrolnych sądu drugiej instancji wskutek naruszenia art. 328 § 2 i art. 378 § 1 k.p.c. Następnie są formułowane zarzuty dotyczące postępowania w związku z ustaleniami faktycznymi i co do przeprowadzenia dowodów, by doprowadzić do zarzucenia naruszenia przepisów materialnoprawnych decydujących o zasadności roszczenia odszkodowawczego.

Przyjęty przez pełnomocnika skarżącego sposób wskazania na oczywistą zasadność skargi jest chybiony. Skarga oczywista, to - według utrwalonego stanowiska liczego i znanego orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz poglądów doktryny – skarga, której zasadność jest widoczna bez potrzeby wnikania w argumentację prawną sądu drugiej instancji, gdy rozstrzygnięcie w prawomocnym orzeczeniu sądowym jest widocznie niesprawiedliwe albo gdy przebieg procesu był wadliwy i to mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. W niniejszej sprawie takie okoliczności nie zachodzą, a Sądy obu instancji - w tym Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku - wskazały wystarczająco na przyczyny faktyczne i prawne rozstrzygnięcia. Wprawdzie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi jest trafne odwołanie się do interesu publicznego, któremu służy w znacznym stopniu wyjątkowy środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna i jej potem rozpoznanie, ale w tej sprawie, wobec ustalonego stanu faktycznego i ocen prawnych, prawidłowo dokonanych w toku instancji przed sądami powszechnymi nie można się dopatrzyć realizacji celu publicznego, który miałyby spełnić niniejsza skarga. Uzasadnienie potrzeby jej przyjęcia nie spełnia przesłanki, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówić przyjęcia skargi do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz §§ 15 i 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. 2013, poz. 490).

[aw]

db